

14 (27 Md.) Luc. Pseudol. 2

ταῦτά σοι καὶ αὐτὸς ἀπειλῶ, οὐ μὰ τὸν Δία τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαν-
τόν — πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δέω —, σοὶ δὲ μυρία συνειδῶς ἰάμβων ἄξια
βεβιωμένα, πρὸς ἅ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς διαρκέσαι, προσ-
παρακαλέσας καὶ τὸν Σιμωνίδην καὶ τὸν Ἰππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐ-
τοῦ κἂν ἔν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν· οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν
πάσῃ βδελυρίᾳ τὸν † Ὀροδοικίδην † καὶ τὸν Λυκάμβην καὶ τὸν Βούπαλον,
τοὺς ἐκείνων ἰάμβους.

15 (13 Md.) Philipp. Thess. AP 7, 405 (34 G.-P.)

ᾠ ξεῖνε, φεῦγε τὸν χαλαζεπῆ τάφον
τὸν φρικτὸν Ἰππώνακτος, οὐ̄ τε χά τέφρα
ἰαμβιάζει Βουπάλειον ἐς στύγος,
μή πως ἐγείρης σφῆκα τὸν κοιμώμενον,
5 ὃς οὐδ' ἐν Αἴδη νῦν κεκοίμηκεν χόλον,
σκάζουσι μέτροις ὄρθα τοξεύσας ἔπη.

16 (12 Md.) Leon. Tar. AP 7, 408 (58 G.-P.)

Ἀτρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπανόμενον·
ἄρτι γὰρ Ἰππώνακτος ὁ καὶ τοκεῶνε βαῦξας
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίᾳ.
5 ἀλλὰ προμηθήσασθε· τὰ γὰρ πεπυρωμένα κείνου
ῥήματα πημαίνειν οἶδε καὶ εἰν Αἴδη.